

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN-2018-752

19.10.2018

DNB Forsikring AS

Motorvogn

Utforkjøring – spørsmål om identifikasjon og uriktige eller ufullstendige opplysninger om hendelsen – fal. §§ 4-11 og 8-1 fjerde ledd.

Sikredes sønn og en kamerat skulle på en bilfestival i Sverige. De to dro av sted i sikredes bil med sikredes sønn som fører den 15.6.17. På vei hjem den 18.6.17 kjørte bilen av veien i Sverige og ble totalskadet. Svensk politi ble tilkalt til ulykkesstedet, og sikredes sønn avga etter hvert forklaring til politiet. Selskapet engasjerte Rekon for å analysere hendelsen, og konklusjonen var at utforkjøringen ikke kunne skyldes det hendelsesforløpet som sikredes sønn forklarte. Selskapet besluttet den 6.11.17 å avslå erstatning, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd. Selskapet sa samtidig opp enhver forsikringsavtale det hadde med sikredes sønn. Nemnda kom under noe tvil til at selskapet ikke kunne avslå sikredes erstatningskrav da sikrede ikke kunne identifiseres med sin sønn.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 318 463

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning for skade på motorvogn etter utforkjøring, og spørsmålet om selskapet er uten ansvar pga. av bevisst uriktige eller ufullstendige opplysninger ved skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd, herunder om sikrede kan identifiseres med sin sønn.

Sikredes sønn og en 16 år gammel kamerat kjørte med sikredes bil til en bilfestival i Sverige 15.6.17. På vei hjem den 18.6.17 kjørte sønnen bilen av veien og den ble totalskadet. Svensk politi ble tilkalt til ulykkesstedet, og politidokumentene sier bl.a. at:

X kom körandes på länsväg 348, i höjd med Bredbyn möter han en lastbil varpå bakomliggande personbil påbörjar omköring av lastbilen. För att undvika frontalkrock väljer Benjamin att köra av vägen. Dette resulterar i att X kör ned i ett dike varpå bilen flyger ca 130 meter och landar slutligen på taket i skogen ca 30 meter nederför länsväg 348. X hinner inte bromsa. Personbilen som X möter stannar ej, ej heller lastbilen.

X som kör är nykter. X har en kompis med sig i bilen som sover när olyckan inträffar. X uppger att han påbörjade sin resa hem till Norge 23:30 lördagskväll, han har varit i Stockholm med sin kompis Z. I höjd med Sundsvall stannade han för att sova ca 2h sedan fortsatte han köra.

Videre fremgår det at sikredes sønn ga følgende forklaring til politiet:

Jag och min kompis Z åkte från Stockholm igår kväll ca klockan 23:30. Jag blev trött ca 2 timmar innan olyckspkplatsen så jag stannade och sov två timmar innan jag fortsatte köra. I höjd med Bredbyn möter jag en lastbil där bakomvarande bil påbörjar en omköring av lastbilen. För att undvika kollision väljer jag att köra ned i diket. Sen blir allt svart. (...)

Selskapet engasjerte Rekon for å analysere hendelsen, og konklusjonen deres i rapport av 1.11.17 lød:

Utforkjøringen kan ikke skyldes det hendelsesforløpet føreren forklarer. Dette fordi han ikke ville hatt noen mulighet til engang å få startet en unnamanøver på den tiden som ville vært tilgjengelig i den beskrevne situasjonen-

Bilen må ha hatt en høyere hastighet enn det føreren anslår. Bilen må ha hatt rundt 110 km/h ved utkjøringen.

Utkjøringstidspunktet og sluttposisjonen ligger i en retning som stemmer svært godt med retningen på veien forut for utkjøringstidspunktet. Bilen ville med andre ord ha havnet i dette området uten noen påvirkning fra føreren. Dette kan indikere at føreren har sovnet eller vært uoppmerksom og ikke svingt der veien begynte å svinge rett før utkjøringstidspunktet.

Selskapet besluttet den 6.11.17 å avslå erstatning basert på svik, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd. Selskapet orienterte samtidig om at sikredes sønn ikke ville være sikret under ulike forsikringsavtaler/-ordninger og ville bli nektet fremtidig kundeforhold hos selskapet, jf. fal. § 8-1 femte ledd. Sikrede klagde selskapet inn til Finansklagenemnda den 30.4.18.

Sikrede krever erstatning for skade på bilen og avviser at det er gitt bevisst uriktige opplysninger under skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd, eller utvist grov uaktsomhet, jf. fal. § 4-9 annet ledd. Selskapet har ikke oppfylt sin bevisbyrde og har også lagt til grunn feil faktum på flere punkter.

Selskapet avviser ansvar og anfører at sikrede har gitt bevisst uriktige opplysninger under skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd, og henviser til opplysningene fra Rekon. Forklaringen fra sikredes sønn er feil, og Rekon har bygget på forklaringer gitt til politiet og utreder, samt politiets oppmålinger. Selskapet har anført at sikrede kan identifiseres med sin sønn.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapet er ansvarlig for skade på bil, herunder om det foreligger brudd på fal. § 8-1 fjerde ledd og om sikrede kan identifiseres med sin sønn.

Nemnda ser først på spørsmålet om det er grunnlag for identifikasjon mellom sikrede og sønnen som bruker av bilen. Identifikasjon etter fal. § 4-11 og vilkårene forutsetter at sønnen har ansvar for bruken av bilen. I praksis har man lagt til grunn at et slikt ansvar enten forutsetter permanent bruksadgang kombinert med et visst forvalteransvar, eller eksklusiv bruksrett i en viss periode. Det er uklart hvor lang tidsperiode som i så fall kreves, men etter praksis er tre uker nok (AKN-1848), to uker er tvilsomt (AKN-1848) og én uke er for kort (AKN-2265). I utgangspunktet er fire dager som denne turen dreide seg om for kort til å statuere "ansvar" for bilen på dette grunnlag.

Selskapet hevder imidlertid at sønnen i tillegg til eksklusiv bruksrett i fire dager hadde permanent bruksadgang, og at dette kombinert med kortvarig bruksrett må gi grunnlag for identifikasjon selv om han ikke hadde noe forvalteransvar. Det fremgår av samtalerapport at forsikringen er tegnet med sønnen som bruker, og at han regelmessig bruker bilen. Samtidig er det opplyst at sikrede hadde egen bil på skadetidspunktet, og at grunnen til at bilen var forsikret med sønnen som bruker var at han brukte den når han hjalp sin mor.

Nemndas flertall, Wilhelmsen, Hagland, Lileng, Okkenhaug og Stiansen, har ikke grunnlag for å si hvilke opplysninger som her er korrekt og mener derfor under noe tvil at selskapet ikke har dokumentert at klager hadde permanent bruksrett til bilen. Det foreligger derfor ikke grunnlag for identifikasjon mellom sikrede og sønnen og fal. § 8-1 fjerde ledd kan ikke påberopes.

Mindretallet, Kiil og Giæver, ønsker å bemerke at vi ikke finner grunn til å uttrykke tvil med hensyn til spørsmålet om identifikasjon. For øvrig tiltres flertallets begrunnelse i saken.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Sikrede gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Birgitte Hagland (nestleder), Line Merete Lileng (nøytralt oppnevnt medlem), Elisabeth Okkenhaug (selskapsrepresentant), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant), Ingebjørg Kiil (forbrukerrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).